

Exclusief: Heineken beschermd van corruptie verdachte Nederlandse topman FTM

Volg deze auteur

Heineken trof vorig jaar een miljoenschikking in een fraudezaak in Nigeria. Topman Nico Vervelde hing een gevangenisstraf tot zeven jaar boven het hoofd wegens machtsmisbruik, maar hij werd weggepromoveerd naar Singapore. De zaak staat niet op zich.

'Ik heb het in Nigeria prima naar mijn zin. Ik houd van een internationale omgeving en werken in een andere cultuur,' zegt Nico Vervelde. Het is 6 februari 2017 en de topman van Heineken in Nigeria vertelt in het Radisson Blu Hotel in zijn woonplaats Lagos aan *Elsevier* enthousiast over zijn werk en leven in het grootste land van Afrika. Hij bestelt een club sandwich met bacon en frites, poseert voor de foto bij het zwembad en vertelt over zijn hobby's: golf en hardlopen. Nee, zegt hij, voorlopig gaat hij hier niet weg. Het leven lacht Vervelde tegemoet, zo lijkt het.

Nog geen drie maanden later dient hij zijn ontslag in bij Nigerian Breweries, de lokale dochteronderneming van Heineken. Hij is met stille trom naar Singapore vertrokken. Wat is er gebeurd?

Dit stuk in 1 minuut

- **Nigeria geldt als het beloofde land voor bierbrouwer Heineken.** Met 200 miljoen inwoners is het land een immense afnemer van de bierbrouwer. Zakendoen is er vanwege de corruptie niet eenvoudig, maar de Nederlanders hebben met dochteronderneming Nigerian Breweries stevig voet aan de grond: **er zijn meer dan drieduizend werknemers in dienst.**
- Toen de Nederlandse topman Nico Vervelde en zijn echtgenote Clémentine op 23 januari 2017 op het hoofdbureau van politie in Abuja moesten verschijnen, werden ze lang verhoord. **Clémentine Vervelde werd beschuldigd van corruptie en fraude.** Heineken schikte voor 2 miljoen dollar met een olieleverancier die door haar was benadeeld.
- Nico Vervelde besloot op te stappen en hervatte in augustus 2017 zijn carrière bij Heineken Asia Pacific in Singapore. Zijn echtgenote ging mee. Het gaat niet om een incident: **meerdere topmanagers, zowel Nederlanders als Nigerianen, houden er bij Nigerian Breweries omstreden handelstjes op na,** zeggen werknemers. Heeft Heineken daarmee de richtlijnen van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) geschonden, de afspraken die multinationals moeten naleven? En de wet overtreden?
- **De rol van Heineken-CEO Jean-François van Boxmeer is in dezen opmerkelijk.** Het echtpaar Vervelde onderhoudt al zeker twintig jaar nauwe banden met de bestuursvoorzitter van Heineken.

[Lees verder](#)

Nico Vervelde is niet de eerste de beste. Voor Heineken is Nigeria, dat volgens schattingen meer dan 200 miljoen inwoners heeft, een van de belangrijkste naties op aarde. Op het hoofdkantoor in Amsterdam spreekt men van 'het beloofde land'. Alleen in Mexico verkoopt 's werelds tweede brouwer nog meer bier. De Nederlanders hebben ongeveer tweederde van de Nigeriaanse biermarkt in handen en boeken jaar in jaar uit mooie winsten: ruim 200 miljoen euro in topjaar 2014 en 90 miljoen euro in het moeilijke 2017. Desalniettemin: de toekomstverwachtingen zijn gunstig.

Wat *Elsevier* niet meldt, is dat Vervelde een maand voor het interview is verhoord op het hoofdkantoor van de federale politie in Abuja. En daar kreeg hij aanzienlijk lastiger vragen op zich afgevuurd. De politie wil alles weten over een geruchtmakende corruptiezaak. Zijn vrouw is de verdachte, hijzelf wordt gehoord als getuige. De Nigeriaanse en de internationale pers berichten erover, maar een vervolg blijft uit.

'Ik betaalde en zij schopte de vorige leverancier eruit'

Totdat Vervelde (60) begin mei onverwacht zijn ontslag indient en een nog niet bestaande functie gaat bekleden bij Heineken Asia Pacific in Singapore. Een opvolger heeft hij op dat moment niet, melden de kranten. Een oud-collega is verbaasd: 'Nico wilde zijn carrière uitzitten in Nigeria. Hij wist dat hij op zijn leeftijd niet veel hoger meer kon komen bij Heineken.' Over de corruptiezaak wordt in de berichtgeving met geen woord gerept.

Banana Island

De zaak begint op een jetssetfeestje in Lagos in 2013, als oliehandelaar Alhaji Amadu Sule wordt voorgesteld aan Clémentine, een – in zijn eigen woorden – niet jonge, maar beeldschone vrouw. Ze geeft hem een visitekaartje van haar bedrijf, Limitless Mind Africa, gespecialiseerd in de productie van musicals, de organisatie van conferenties, artiestenmanagement ['en meer'](#). Dat laatste is niet overdreven. Clémentine doet inderdaad veel meer. Ze is ook consultant, zegt ze tegen Sule, en beschikt over uitstekende connecties. Zou hij geen olieleverancier willen worden van Nigerian Breweries? De zakenman komt uit het islamitische noorden en zijn onlangs overleden vader heeft hem altijd verboden in zee te gaan met alcoholproducenten. Zelf is hij minder streng in de leer. Hij beseft dat er meer op het spel staat dan een paar vaatjes diesel voor vrachtwagens. De meeste van de tien brouwerijen van de biergigant draaien volledig op generatoren en slurpen jaarlijks miljoenen liters olie. Natuurlijk heeft hij interesse!

Maar hoe zit het met de openbare aanbesteding? Als beursgenoteerd bedrijf en onderdeel van een wereldwijd opererende multinational hanteert Nigerian Breweries strikte procedures voor dit soort contracten. Geen zorgen, verzekert Clémentine. In ruil voor een correcte vergoeding maakt zij alles in orde.

Ze regelt een afspraak met Nico Vervelde, die plaatsvindt op het terras van het Radisson Blu in Lagos, blijkbaar een plek waar de topman graag vertoeft. Sule is onder de indruk van de voortvarendheid van Clémentine en houdt een goed gevoel over aan het gesprek. Naar eigen zeggen ziet hij thuis pas dat zij en Vervelde dezelfde achternaam hebben, als hij beide visitekaartjes naast elkaar legt. Hij vindt het onbeleefd navraag te doen.

Kort daarna wordt Sule uitgenodigd bij de Verveldes in de villawijk [Banana Island](#), een van de duurste buurten ter wereld. Daarbij is ook Jasper Hamaker aanwezig, de man die over het geld gaat bij Nigerian Breweries. Sule: 'De financiële directeur zag mogelijkheden voor me.'

Dat blijkt geen grootspraak. Met zijn bedrijf TMDK Oil Traders wordt Sule in het najaar van 2013 voor drie jaar leverancier van twee brouwerijen. Bovendien maakt hij naar eigen zeggen een mondelinge afspraak met Clémentine Vervelde voor nog eens twee jaar. Nigerian Breweries zal naar verwachting 3 miljoen liter per maand afnemen, een deal met een totaalwaarde van zo'n 61 miljoen dollar. Ze komen een eerste betaling overeen van 200 duizend dollar, contant aan haar te overhandigen. 'Ik betaalde en zij schopte de vorige leverancier eruit,' zegt de zakenman.

Verantwoording

Dit verhaal is gebaseerd op maandenlang onderzoek, zowel in Nederland als in Nigeria, en op tientallen gesprekken met betrokkenen. Veel bronnen wilden anoniem blijven, uit angst voor represailles. Hun namen zijn bekend bij de redactie.

Heineken heeft tot in detail gereageerd op dit artikel en heeft niet ontkend dat het een schikkingsbedrag van 2 miljoen dollar is overeengekomen, noch dat er grootschalige corruptie bij het de dochteronderneming heeft plaatsgevonden. Heineken zegt dat de Verveldes zelf ontkennen dat zij corrupt waren (maar het bedrijf zegt niet: De Verveldes zijn niet corrupt).

Heineken verzocht ons af te zien van publicatie, omdat de manier waarop Nico Vervelde en zijn echtgenote worden neergezet volgens de brouwer onnodig grievend en beschadigend zou zijn. Een interviewverzoek weigerde Vervelde. We mochten uitsluitend schriftelijk vragen stellen.

[Lees verder Inklappen](#)

Lang duurt de vreugde niet. Er ontstaat wrevél als managers van Nigerian Breweries Sule ervan beschuldigen slechte kwaliteit olie te leveren, waardoor brand zou zijn ontstaan in een van de brouwerijen. Maar uit intern onderzoek van het brouwbedrijf blijkt dat er niets mis is met zijn product. Het gerucht doet de ronde dat het vuur is aangestoken om Sule zwart te maken, het gevolg van interne machtspelletjes. Een volgende tegenslag voor de oliehandelaar is een drastische verlaging van de maandelijkse bestelling, het gevolg van gedeeltelijke overschakeling van olie op gas in de brouwerijen.

Volgens Sule is dat in strijd met zijn afspraak met Clémentine Vervelde. Zij vraagt ondertussen steeds meer geld. En daar houdt het volgens hem niet op. 'Ook op lagere niveaus moest iedereen worden afgekocht,' zegt hij.

Een Nederlandse bron, voormalig expat in Nigeria, bevestigt dat steekpenningen gebruikelijk zijn voor leveranciers. 'Een bewaker rekent 100 naira [de Nigeriaanse munteenheid, red.] aan de poort om je binnen te laten, op een iets hoger niveau betaal je 1.000 naira en je bent al gauw een paar miljoen naira kwijt om de financieel controleur zo ver te krijgen dat je wordt uitbetaald. Zo werkt dat hier.'

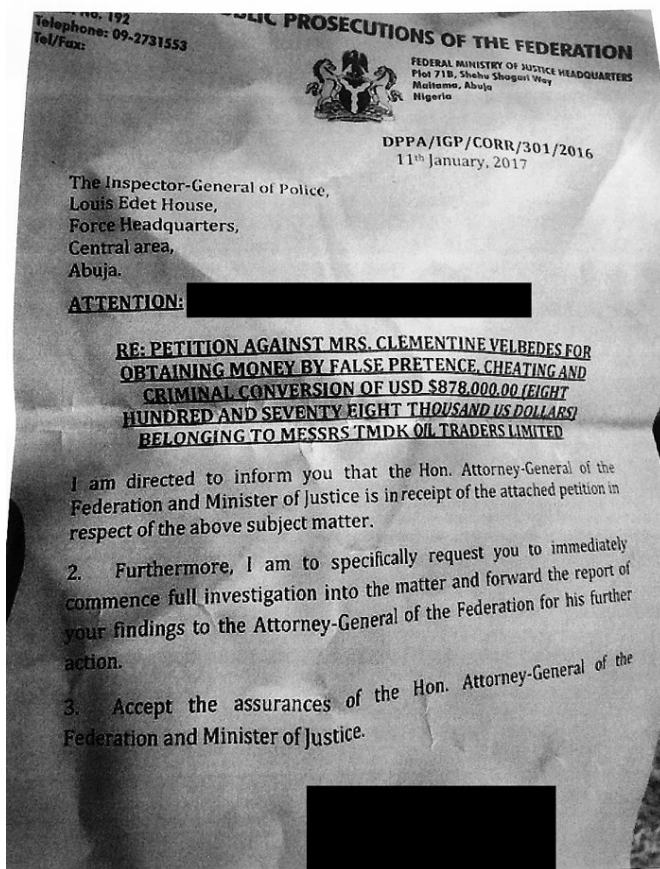
Voor Sule is de maat vol. Zijn volk, de Fulani uit het noorden, staat te boek als trots en koppig en hij komt uit een invloedrijke familie. Ze hebben de verkeerde te pakken.

'Waag het niet de strijd aan te gaan met Nigerian Breweries'

Wanneer de controleur en diens collega nog eens 3 miljoen naira vragen (destijds ongeveer 15 duizend euro), betaalt hij, maar wel via de bank, mét betalingsbewijs. Daarmee stapt hij naar de directie van Nigerian Breweries en de afdeling audit. Het bedrijf moet wel reageren en houdt een interne schoonmaak: beide medewerkers vliegen de laan uit en de zaak wordt verder onderzocht, wat tot meer ontslagen leidt. Het hoofdkantoor in Amsterdam wordt ook op de hoogte gesteld en stelt een eigen onderzoek in.

Toch blijft Clémentine Vervelde – bijgenaamd 'madame' – Sule geld vragen. Het totaalbedrag is volgens de zakenman opgelopen tot 878 duizend dollar als hij ontdekt dat Nigerian Breweries zijn bedrijf inruilt voor een concurrent. Volgens Sule gaat het om Forte Oil, een bedrijf dat al leverancier is van Heineken, maar de brouwer zegt dat het om een andere verstrekker gaat. De contractverlenging van twee jaar die de leverancier zou zijn toegezegd en waarvoor hij haar naar eigen zeggen extra commissie heeft betaald, wordt hem zo door de neus geboord.

Boos gaat Sule naar de villa van de Verveldes, waar hij de heer des huizes vertelt dat diens vrouw een spelletje met hem speelt. Hij zegt informatie te hebben waaruit blijkt dat ze ook geld heeft aangenomen van Forte Oil. Volgens Sule reageert Vervelde met dreigementen: 'Waag het niet de strijd aan te gaan met Nigerian Breweries,' zou hij hebben gezegd. 'Niemand doet dat, we zijn te machtig. Je had een contract voor drie jaar. Die zijn voorbij. Je kunt beter stilteletjes gaan.'

De aangifte

Onder verhoor

Het hoofdkantoor van de federale politie is gevestigd in het Louis Edet House in Abuja, vernoemd naar de eerste Nigeriaanse hoofdcommissaris die in 1964 het politiegezag overnam van de Britten. Het is een imposant wit pand in een buurt vol overheidsgebouwen. Het staatshoofd zetelt op een paar minuten rijden, in de Aso Rock Presidential Villa, en ook het parlement en het hooggerechtshof zijn vlakbij.

'Wat jullie ook uitvoeren, jullie kunnen maar beter oppassen'

Op 23 januari 2017 moeten Clémentine en Nico Vervelde zich hier melden, op de afdeling Criminal Investigation and Intelligence. Dat is een elite-eenheid van het Nigeriaanse politiekorps die zich ook bezighoudt met terreurbeweging Boko Haram. Sule heeft Clémentine Vervelde aangeklaagd wegens fraude en zijn klacht wordt serieus genoeg genomen. Nico Vervelde wordt gehoord als getuige, samen met enkele andere directieleden en managers van Nigerian Breweries.

The police is your friend luidt het motto van de Nigeriaanse politie, maar dat gaat op dat moment niet op voor de Verveldes. De commissaris negeert telefoontjes van invloedrijke landgenoten die volgens een interne bron van Heineken zijn ingeschakeld door de top van het brouwbedrijf. Zij oefenen druk uit op de politie om de zaak te laten vallen. Ook de advocaat van Nigerian Breweries heeft volgens de politie in de aanloop naar het verhoor meermaals dreigementen geuit. 'Dit is een groot bedrijf. Wat jullie ook uitvoeren, jullie kunnen maar beter oppassen.' De politie laat zich niet intimideren en beschikt volgens betrokkenen over een grote hoeveelheid bewijs, onder meer doordat de telefoons van de hoofdrolspelers zijn afgetapt.

Vooral Nico Vervelde heeft het zwaar. 'Na twaalf uur verhoor zag hij er verschrikkelijk uit, hij leek wel tien jaar ouder,' zegt een aanwezige. Aan Clémentine Vervelde was het moeilijker af te zien, maar ook zij had het zwaar gehad. Dezelfde bron: 'De politiecommissaris was erg handig. Hij zat stil achter zijn bureau, waarop een grote stapel papier lag. Als een krokodil loerde hij naar zijn prooi. Zij verdroeg de stilte niet en bleef maar praten. Hij voerde haar. Precies op het goede moment gaf hij haar een brokje door de juiste vraag te stellen.'

Eerst ontkent Clémentine Vervelde alles, maar uiteindelijk geeft ze toe dat ze geld heeft aangenomen. Voor anderen, zegt ze erbij. 'In dat geval kan ik me voorstellen dat het ook in uw belang is dat we hier grondig onderzoek naar doen,' antwoordt de commissaris.

'Waarom had Clémentine Vervelde een kantoor op kosten van Nigerian Breweries, terwijl ze daar niet in dienst was?'

Opgelucht wil ze naar huis gaan, maar zo ver is het nog niet. Eerst moet iemand bereid zijn borg te staan voor haar vrijlating, anders zal ze de nacht gedwongen doorbrengen in de cel. 'Ik vrees dat de logies die wij hier bieden niet van de standaard zijn die u gewend bent,' aldus de commissaris. Ze moet haar paspoort achterlaten omdat ze als vluchtgevaarlijke verdachte wordt beschouwd.

Volgens meerdere bronnen stelt Femi Otedola, topman van Forte Oil en een van Nigeria's rijkste zakenlieden, zich garant. Nico Vervelde heeft sinds december 2016 als toezichthoudend

directeur zitting genomen in het bestuur van deze olieleverancier.

Tot een rechtszaak komt het niet. Sule gaat akkoord met een schikking van ruim 2 miljoen dollar, betaald door Nigerian Breweries, fors meer dan de commissies van een kleine 9 ton die hij uitgaat. Heineken besluit tot een schoonmaak bij de Nigeriaanse dochteronderneming. Direct en indirect betrokkenen raken hun baan kwijt of belanden op een zijspoor en Nico Vervelde verdwijnt naar Zuidoost-Azië, waar hij in augustus 2017 zijn carrière voortzet.

Een interne bron bevestigt dat fiscaal gesjoemel gebruikelijk is

Volgens een bron binnen de politie mag de Heineken-topman blij zijn met deze afloop. 'Als het tot een zaak was gekomen, zou hij zelf ook zijn aangeklaagd wegens machtsmisbruik. Waarom had Clémentine Vervelde een kantoor op kosten van Nigerian Breweries, terwijl ze daar niet in dienst was? Machtsmisbruik is een vorm van corruptie, waarop een gevangenisstraf staat. De duur hangt af van de bewijslast: het kan drie jaar zijn, maar ook zeven.'

Bovendien was de politie in deze zaak ook belastingontduiking op het spoor gekomen door Nigerian Breweries. 'Bij elk contract van deze soort hoort de belastingdienst een percentage op te strijken. Nigerian Breweries had toegezegd 120 miljoen naira bronbelasting te zullen betalen namens Sule, maar de zakenman ontdekte later dat het bedrijf slecht 19 miljoen had betaald. Dat is dus fraude ter waarde van 100 miljoen,' aldus de dezelfde politiebren. Volgens de koers van destijds gaat het om bijna een half miljoen euro.

Een interne bron van Heineken in Nigeria bevestigt dat fiscaal gesjoemel gebruikelijk is bij de dochteronderneming, maar het hoofdkantoor ontkent dat er sprake is van belastingontduiking.

Geen incident, maar een systeem

'Iemand die op de winkel past, een degelijk bestuurder die elk bedrijf nodig heeft,' zo wordt Nico Vervelde omschreven door een oud-collega. 'Ik vond hem wel altijd wat weifelend, een tikje zwak. Als je dan ook nog een vrouw hebt die *larger is than life*, word je overschaduwd. Het was onduidelijk wie er aan het roer stond, meneer of mevrouw Vervelde. Dat werkt niet in Nigeria. Daar moet je altijd autoriteit uitstralen.'

Deze oud-collega vindt het vreemd dat Vervelde nog steeds voor Heineken werkt. 'Het is niet de eerste keer dat Clémentine in opspraak is geraakt. Hij heeft altijd volgehouden dat hij niets wist van haar activiteiten. Wij vonden dat bedenkelijk. Ik neem aan dat er geen Chinese Muur bestaat binnen een huwelijk.'

'Nico móét op de hoogte zijn geweest'

'Nico móét op de hoogte zijn geweest,' zegt een ex-manager die veel met hem samenwerkte. 'Hij komt integer over en heeft een goede reputatie. In het begin dacht ik dat hij echt nergens van wist, dat hij naïef was. Maar dat kán niet. Dit is te groot, te wijdverbreid. Hij is de baas.'

Volgens diverse bronnen binnen Nigerian Breweries is de affaire met TDMK Oil Traders niet meer dan het topje van de ijsberg en is het onterecht Clémentine Vervelde (met haar echtgenoot) als enige zondebok aan te wijzen. Uit gesprekken met betrokkenen ontstaat een beeld van meerdere topmanagers, zowel Nederlanders als Nigerianen, die er allerlei omstreden handeltjes op nahouden, met persoonlijke verrijking als doel en vertakkingen op alle niveaus. Een ingewijde noemt de Heineken-dochter een 'door en door rot bedrijf waarin fraude en corruptie op elke laag plaatsvinden'. Hij herinnert zich de eerste schoonmaak nog goed, nadat Sule het betalingsbewijs had ingeleverd. 'Die was vooral cosmetisch. De top bleef zitten en het systeem bleef onveranderd. Bijna iedereen deelt erin, waardoor een hechte keten ontstaat die niet is te doorbreken.'

Clémentine Vervelde was de belangrijkste spil in dit systeem. 'Iedereen in de industrie wist dat zij oppermachtig was,' zegt een Nigeriaanse ex-manager. 'Als je iets bij Nigerian Breweries gedaan wilde krijgen, *go see Clémentine*.' Of het nu ging om een huis voor een nieuwe expat of vliegtickets voor een zakenreis, alles liep via haar. Met haar bedrijf Limitless Mind Africa organiseerde ze ook regelmatig conferenties voor Nigerian Breweries, vaak in het Eko Hotel op het weelderige Victoria Island in Lagos. Hoteldirecteur en goede vriend Danny Kiouporouglou gaf haar volgens ingewijden flinke korting, terwijl ze het brouwerbedrijf juist een aanzienlijke meerprijs in rekening bracht. Bij sponsorcontracten had ze eveneens een vinger in de pap, van kleine culturele evenementen tot grote tv-acties. Een oud-medewerker van Nigerian Breweries: 'Dan kwam je op zo'n event dat we voor 40 miljoen naira sponsorden en had je geen idee waar al dat geld was gebleven. De cijfers waren vaak hoogst discutabel.'

"De Verveldes onderhouden al zeker twintig jaar nauwe banden met de bestuursvoorzitter van Heineken"

Na de schikking werd een aantal sponsorcontracten abrupt stopgezet, waarmee relatief weinig geld was gemoeid. Een prijs voor beeldende kunstenaars en een vermaarde schrijversworkshop, opgezet door bestsellerauteur [Chimamanda Ngozi Adichie](#), overleefden de kaalslag niet. Volgens Heineken ging het om een bezuiniging, maar ingewijden menen dat betrokkenheid van de directeursvrouw de ware oorzaak is. Het was tijd voor schoon schip.

Nauwe banden met de Heineken-top

Clémentine Vervelde-Murekatete, zoals ze voluit heet, is van oorsprong Rwandese. Ook in haar geboorteland heeft ze goede connecties en uiteenlopende commerciële belangen. Zo noemt ze tegenover Sule de nationale luchtvaartmaatschappij RwandAir, die dagelijks Lagos en de Rwandese hoofdstad Kigali verbindt, als potentiële klant.

In Rwanda is ze tot op de dag van vandaag eigenaar van een transportbedrijf. Een voormalig topman van Heineken zegt daarover: 'Die trucks zouden volgens haar een contract krijgen met onze brouwerij daar, maar de directeur zei: daar weet ik helemaal niets van, zo werken we niet. Toen heeft mevrouw Vervelde daar ongelooflijke stennis gemaakt en is ze tot het hoogste niveau in Amsterdam doorgestoten. Maar ook daar had Nico geen weet van. Het kan toch niet zo zijn dat je een vrouw hebt die in trucks investeert om bier te bezorgen, je zelf in de bierbusiness zit en dat je daar dan niet over praat.' Na tussenkomst van de raad van bestuur mocht Clémentine Vervelde volgens diverse ingewijden alsnog de kratten bier distribueren, wat Heineken ontkent.

Nico Vervelde begon zijn carrière na een studie voedingswetenschappen in Wageningen. Hij ontmoette zijn huidige echtgenote begin jaren negentig, toen hij in Rwanda was benoemd tot marketingdirecteur bij de lokale Heineken-dochter. Daar was hij de directe opvolger van niemand minder dan Jean-François van Boxmeer, topman van Heineken sinds 2005. Meerdere bronnen rondom de Verveldes bevestigen dat het koppel al zeker twintig jaar nauwe banden onderhoudt met de bestuursvoorzitter van Heineken en op die manier 'bescherming' geniet.

'Nederland begint een aardige reputatie als omkoper nummer 1 te krijgen in Nigeria'

Het viel een manager in Nigeria bovendien op hoe snel Clémentine Vervelde op de hoogte was van deze fraudezaak die in vertrouwen aan het hoofdkantoor was verteld. 'Zonder bescherming had Nico niet langer voor Heineken gewerkt,' zegt een oud-collega. Ook verbaast het ingewijden dat Vervelde toestemming kreeg van Van Boxmeer voor het commissariaat bij leverancier Forte Oil. 'Dat ruikt toch heel erg naar belangenverstrengeling. In Nederland zou dat waarschijnlijk niet kunnen,' zegt een voormalig directeur in Nigeria.

Heeft Heineken zich in Nigeria schuldig gemaakt aan strafbare feiten? 'Dit klinkt als een klassiek geval van bedrijfscriminaliteit, in dit geval omkoping en private corruptie,' zegt Wim Huisman, hoogleraar criminologie aan de Vrije Universiteit Amsterdam. 'Omkoping wordt vaak met overheden geassocieerd, maar dat hoeft niet. Ook tussen bedrijven onderling is het strafbaar. Het is overigens niet wettelijk verboden om contracten aan naasten te gunnen, maar wel als er smeergeld is betaald.'

Volgens Joseph Wilde van de Stichting Onderzoek Multinationale Ondernemingen (SOMO) heeft Heineken in elk geval de richtlijnen van de OESO geschonden, de standaarden die multinationals dienen na te leven. 'Door deze onthullingen over Heineken, gepaard met de recente onthullingen over corruptie en omkoping door Shell in relatie tot een offshore-olieplatform in Nigeria, begint Nederland een aardige reputatie als omkoper nummer 1 te krijgen in Nigeria,' zegt hij.

Een voormalig expat van Heineken in Nigeria reageert verontwaardigd als hij dit verhaal hoort: 'Dit is alles waarvoor Heineken in mijn ogen niet staat. Overal hebben we het in Nigeria met grote letters over *integrity* en verbieden we chauffeurs de kleinste *bribes* te betalen. We willen laten zien dat je in een klimaat van fraude kunt functioneren zonder daaraan mee te doen. En nu het het hoogste niveau zou betreffen, probeer je dat als bedrijf onder het tapijt te schuiven. Dat kan echt niet.'

Terug naar februari 2017. Kort na het interview in *Elsevier* komt ook het jaarverslag uit van de dochteronderneming. Op pagina 27 prijkt Nico Vervelde in smoking. Zijn bedrijf heeft een Corporate Governance Award toegekend gekregen door het Institute of Directors, een groep leiders in de publieke en private sector. De reden? Nigerian Breweries zou als geen ander bedrijf voldoen aan de vier pijlers van goed bedrijfsbestuur: verantwoordelijkheid, transparantie, eerlijkheid en aansprakelijkheid.

Deze reconstructie is mede tot stand gekomen dankzij een reisbeurs van [Free Press Unlimited](#).

Reactie Heineken

Heineken schrijft dat er na de klacht van Alhaji Amadu Sule over corruptie bij Nigerian Breweries meerdere onderzoeken zijn uitgevoerd, in opdracht van het moederbedrijf en van de Nigeriaanse dochter. Die naspeuringen gaven volgens de brouwer geen aanleiding disciplinaire maatregelen tegen Nico Vervelde te nemen.

Wel was er volgens Heineken een onwerkbaar situatie ontstaan. Vervelde diende zijn ontslag in, maar kreeg 'mede gelet op zijn ervaring en staat van dienst' een andere baan aangeboden.

Heineken geeft toe dat Jean-François van Boxmeer en Nico Vervelde elkaar al lang kennen, maar op grond daarvan geniet Vervelde geen voorkeurspositie, aldus de brouwer.

Verder benadrukt Heineken dat de Integriteitscommissie zorgvuldig onderzoek doet naar beschuldigingen van corruptie en fraude. Daarbij kan de commissie hulp inroepen van de afdelingen Global Business Conduct en/of Internal Audit. Volgens Heineken is dat ook in dit geval gebeurd, wat geleid heeft tot een advies en besluit van de raad van bestuur.

Heineken erkent verder dat Vervelde een commissariaat bekleedt bij Forte Oil. Zowel Heineken als Nigerian Breweries keurde dat goed. Forte Oil was volgens Heineken niet de leverancier die het contract kreeg dat eerder was toegewezen aan TMDK Oil Traders.

Heineken ontkent dat Clémentine Vervelde ooit een transportcontract voor bier in Rwanda heeft verkregen. Ze dong volgens de brouwer wel mee, maar kreeg de opdracht niet. Ten slotte is er volgens Heineken geen sprake van belastingontduiking. 'Er wordt namelijk geen bronbelasting geheven op de lokale levering van goederen, in dit geval benzine/diesel. Alleen op de levering van bepaalde services/diensten wordt bronbelasting geheven, wat in dit geval is toegepast omdat TMDK naast diesel ook services heeft verleend. Er is dus geen basis voor deze beschuldigingen.'

[Lees verder Inklappen](#)

Over de auteur

Olivier van Beemen

Olivier van Beemen was correspondent in Frankrijk en deed de afgelopen jaren onderzoek naar Heineken in Afrika.

Lees meer

Over de auteur

Femke van Zeijl

Freelance correspondent met als standplaats Lagos

Lees meer

Volg deze auteur